

Per associació d'idees

Em va sobtar trobar a la prestatgeria un llibre de Lluís Maria Xirinacs. No se'n parla gaire, tot i que semblaria que se'n podria parlar força si atenem als esdeveniments presents. En canvi, curiosament, la troballa d'aquell dia va coincidir amb la reflexió d'un periodista sobre què pensaria Xirinacs si veiés com està ara la situació de Catalunya. "Ell que havia romàs en solitari, deia, a la plaça de sant Jaume demanant la independència mesos i mesos i gairebé ningú no n'hi feia cas".

Ho vaig relacionar, per extrapolar del tema, amb què pensarien de la situació que estem vivint els pioners de Ronçana que tant bé van escriure sobre els nostres pobles, el nostre país i la nostra llengua. Em refereixo a Jaume Farriol, Joan Cabot, Joan Ruíz, Marcel Galobart, Joan Bellavista... I mentre divagava va arribar la notícia d'un nou conflicte. El del ministre Montoro amb la gent del Baix Llobregat. Escridassada, repulsa esperada del partit del govern estatal a l'actuació dels Mossos, per concloure, des de la capital, que tots els mals vénen del dret a decidir.

Com altres situacions semblants ocorregudes recentment, el fet m'ha fet recordar un conegut text d'Olivares i Felip IV que els meus mestres m'havien descobert de jove. Que estava al llibre d'història de tercer de BUP i que el llegíem amb els alumnes en uns anys que semblava que aquests conflictes eren cosa del passat. El llibre encara era al seu racó i vaig recuperar el text. Es tractava d'un informe mitjançant el qual el Comte Duc aconsellava al seu rei, el 1625. Un parell de fragments:

"tenga Vuestra Majestad por el negocio más impor-

tante de su monarquía el hacerse rey de España: quiero decir, Señor, que no se contente V. M. con ser rey de Portugal, de Aragón, de Valencia, Conde de Barcelona, sino que trabaje y procure, con consejo maduro y secreto, por reducir estos reinos de que se compone España al estilo y leyes de Castilla sin ninguna diferencia, que si V.M. lo alcanza será el príncipe más poderoso del mundo (...)

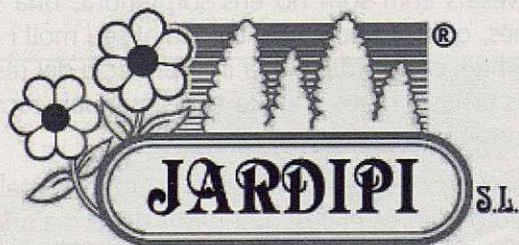
El tercer camino, aunque no como medio tan justificado, pero el más eficaz, sería, hallándose V.M. con esta fuerza que dije, ir en persona como a visitar aquel reino donde se hubiese de hacer el efecto, y hacer que se ocasionase algún tumulto popular grave, y con este pretexto meter la gente, y con ocasión del sosiego general y previsión de adelante, como por nueva conquista, asentar y disponer las leyes en conformidad con las de Castilla, y de esta manera irlo efectuando

en los otros reinos..."

El president Tarradellas deia que a Madrid en saben molt de governar perquè en tenen segles d'experiència. És a dir, que saben "la manera de tratar a los súbditos". Hi van haver uns anys que semblava que els "súbditos" havien trobat el camí per a treure's de sobre el domini secular. Però els dominadors recorren a solucions que també són diverses vegades seculars.

El primer equip de futbol del nostre país busca noves fórmules perquè les que li han donat tantes victòries recentment ara ja són massa previsibles. Caldrà, doncs, estar ben desperts per no escollir aquells camins al terme dels quals ja ens esperen.

Lluís Galobart

C/. Font de Sant Cristòfol, s/n.
08187 Santa Eulàlia de Ronçana
www.jardipi.com

Tel. 93 844 65 56
Fax: 93 844 66 95
jardipi@jardipi.com